

8 Poemas de Marvin García

8 Ποιήματα του Μάρβιν Γκαρθία

Traducción Stelios Karayanis

Μετάφραση Στέλιος Καραγιάννης

Poeta, gestor cultural y editor nacido en 1982 que fundó junto a otros poetas quetzaltecos, el grupo literario «Ritual» con lo cual inicio el nuevo movimiento artístico-cultural de Quetzaltenango. Desde 2003 dirige la asociación Metáfora y el Festival Internacional de Poesía de Quetzaltenango, único evento de su tipo en Guatemala, considerado como uno de los mejores festivales de poesía en América Latina. Ha colaborado en varios movimientos artísticos y proyectos editoriales de Centroamérica. En 2010 junto a varios poetas fundó la red «Nuestra América» de festivales de poesía, actualmente ha iniciado el proyecto editorial Metáfora editores. Varios de sus textos han sido incluidos en antologías de México, Cuba, Colombia, España y República Dominicana. Sus poemas han sido traducidos al inglés e Italiano, ha participado en festivales y encuentros de poesía en varios países de América Latina. Junto a varios poetas centroamericanos busca la integración de los festivales de poesía en la región y trabaja en la promoción del arte en su ciudad. Fue nombrado por el Ministerio de Cultura como "Mensajero de la Paz" por ser un constructor de la pacificación de Guatemala a través de los poemas.

Ο ποιητής Μάρβιν Γκαρθία γεννήθηκε στη Γουατεμάλα το 1982. Συμμετείχε σε διάφορα φεστιβάλ ποίησης. Ποιήματα του δημοσιεύτηκαν ε ανθολογίες και περιοδικά και μεταφράστηκαν στα αγγλικά και στα ιταλικά.

Yo el sueño
La mano rota
El silencio
tus caricias
yo una palabra
una canción
yo un corazón vacío
un cielo gris
yo

Εγώ το όνειρο

Το σπασμένο χέρι

Η σιωπή

τα χάρδια σου

εγώ μια λέξη

ένα τραγούδι

εγώ μια άδεια καρδιά

ένας γκρίζος ουρανός

εγώ

Nadie sabe que detrás de este cigarro
Hay un corazón roto

Κανείς δε ξέρει ότι πίσω απ' αυτό το τσιγάρο

Υπάρχει μια καρδιά ραγισμένη

En esta noche fría
En esta noche que no es noche
Bajo este cielo que nos cubre
El tiempo ya no es tiempo
La muerte nos regala una sonrisa
Dime algo querida
Dime que después de estás horas
En tu pecho, también hay espacio para mí...

Σ' αυτή την κρύα νύχτα
Σ' αυτή τη νύχτα που νύχτα δεν είναι
Κάτω απ' αυτό τον ουρανό που μας σκεπάζει
Ο χρόνος δεν είναι πια ο χρόνος
Ο θάνατος μας χαμογελά
Πες μου κάτι αγαπημένη
Πες μου ότι μετά απ' αυτές τις ώρες
Μέσα στον κόρφο σου, υπάρχει επίσης χώρος για μένα...

Perdón por las palabras mal escritas
Perdón por mi corta estatura y mi cuerpo mal formado
Perdón por este corazón que regalo en cualquier lugar
Perdón por mi pobreza
Perdón por la angustia de la noche
Perdón por mis ojos tristes
Perdón por la ingenuidad de mis poemas
Perdón por creer en los hombres
Perdón por no ser omnipresente
Perdón por los vicios que escondo
Perdón por el tiempo
Perdón por mis zapatos
Perdón por no sonreír
perdón, perdón, perdón...

Συγνώμη για τις κακογραμμένες λέξεις
Συγνώμη για το μικρό μου άγαλμα και για το ασουλούπωτο κορμί μου
Συγνώμη γι' αυτή την καρδιά που χαρίζω όπου ναναι
Συγνώμη για τη φτώχεια μου
συγνώμη για την αγωνία της νύχτας
Συγνώμη για τα θλιμμένα μου μάτια
Συγνώμη για την αφέλεια των ποιημάτων μου
Συγνώμη που πιστεύω στους ανθρώπους
Συγνώμη που είμαι πανταχού παρών
Συγνώμη για τα βίτσια που κρύβω
Συγνώμη για το χρόνο
Συγνώμη για τα παπούτσια μου
Συγνώμη που δε χαμογελάω
συγνώμη, συγνώμη, συγνώμη...

Soy hombre-tengo miedos-no reacciono ante la gente-vivo de recuerdos-
La calle me atrapo desde niño-duermo poco-juego con mi hijo y él siempre me rescata-tomo
café-
Lloro en las esquinas de mi casa-he perdido todo-he nacido contigo-he visto muertos-
Me desespero- siempre huyo -amo al pecado- creo en dios de vez en cuando –
Padre ¿por qué me has abandonado?

Είμαι άνθρωπος-έχω φοβίες-δεν αντιδρώ μπροστά στον κόσμο-ζω με τις αναμνήσεις-
La calle me atrapo desde niño-κοιμάμαι λίγο-παίζω με το γιό μου κι αυτός πάντα με rescata-
πίνω καφέ-
Κλαίω στις γωνιές του σπιτιού μου-έχασα τα πάντα-γεννήθηκα μαζί σου-είδα νεκρούς-
Απελπίζομαι- πάντα δραπετεύω –αγαπώ την αμαρτία- πιστεύω στο θεό πότε πότε –
Πατέρα, γιατί με εγκατέλλειψες;

Te diré que a esta hora, siempre ocurre algo en estas calles que aún son un misterio
Tú, que desconoces lo que es la palabra dolor, la palabra padre, la palabra olvido
Ayer, cuando conocí tu nombre, pensé en todo lo bueno que la vida nos tiene preparado
En algún momento, pero hoy, a esta hora, donde siempre ocurre algo
Prefiero pensar en tus manitas y en los cielos que te esperan.

Θα σου πω πως αυτή την ώρα, πάντα κάτι συμβαίνει σ' αυτούς τους δρόμους που ακόμα
είναι ένα μυστήριο

Εσύ, που αγνοείς τι σημαίνει η λέξη πόνος, η λέξη πατέρας, η λέξη λησμονιά

Χθες, όταν έμαθα το όνομά σου, σκέφτηκα όλα τα καλά για τα οποία η ζωή μας έχει
προετοιμάσει

Σε κάποια στιγμή, αλλά σήμερα, αυτή την ώρα, όπου πάντα συμβαίνει κάτι

Προτιμώ να σκέφτομαι τα μικρά σου χέρια και τους ουρανούς που σε περιμένουν.

Cerca de las 23:00 hrs, la noche es silenciosa,
Esta ciudad es tan parecida a un pedazo de nieve
-nunca he visto la nieve-
Quizá por esa razón siga sin entender este lugar

Γύρω στις 11.00 η ώρα το βράδυ, η νύχτα είναι σιωπηλή,
Αυτή η πόλη μοιάζει τόσο πολύ με μια μπάλα από χιόνι
-ποτέ δεν είδα το χιόνι-
κι ίσως γι αυτό το λόγο να συνεχίζω να μη καταλαβαίνω αυτό τον τόπο

APUNTE DE UN PECADOR MINUTOS DESPUÉS DE HABER TOMADO UNA TAZA DE CAFÉ

But the lord said
Go to the devil
The lord said
Go to the devil
He said go to the devil
All on that day

Nina Simone

La tarde es fría
Me duelen los huesos
Me falta el aire
No tengo monedas
No tengo amores
Señor, tu rostro es como el atardecer
Señor, perdona a este pecador que se incendia
No siento pena alguna, no hay culpas en mi corazón
La tarde es fría
Me duele el corazón
Me duelen los gatos en mi techo y el vacío en mi estomago
Soy una sombra que acostumbra tomar café a esta hora

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΠΟΥ ΓΡΑΦΤΗΚΑΝ ΑΦΟΥ ΕΙΧΕ ΠΙΕΙ ΤΟΥ ΚΑΦΕ ΤΟΥ

Αλλά ο κύριος λέει
Άντε στο διάολο
Ο κύριος λέει
Άντε στο διάολο
Αυτός είπε άντε στο διάολο
Όλη αυτή τη μέρα

Nina Simone

Το απόβραδο είναι κρύο
Τα κόκκαλα μου με πονάνε
Μου λείπει ο αέρας
Δεν έχω δεκάρα
Δεν έχω αγάπες
Κύριε, το πρόσωπό σου είναι όπως το απόβραδο
Κύριε, συγχώρεσε αυτό τον αμαρτωλό που καίγεται
Δε νιώθω καμιά λύπη, αμαρτίες δεν υπάρχουν μες στην καρδιά μου
το απόβραδο είναι κρύο
Με πονά η καρδιά μου
Με πονάνε οι γάτες στη στέγη μου και το κενό στο στομάχι μου